

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی اشعار عاشورایی در غزل معاصر (با تکیه بر مجموعه شعر جرس فریاد می دارد)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در فرهنگ، زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

حسین حسین زاده آرانچی - دانشآموخته ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

اثبات ارادت ایرانیان به سیدالشهداء و اهل بیت ایشان، همچون اثبات خورشید درخشان در ظهر یک روز گرم تابستان است. برای کسی که عاشق است، ابراز این ارادت و محبت در ظرف زمان و مکان نمی گنجد، زیرا نام معشوق و یاد او، پیوسته در روح، روان و زبان عاشق جاری است. از دیرباز شاعران و نویسندگان بیشماری به عشق اهل بیت و سالار شهیدان با زبانی ادبی، روایتگر حماسه عاشورا بوده‌اند و آنچه در این آثار مهم به نظر می رسد چگونگی به نظم کشیدن روایت این حماسه ی تاریخی است. غزلیات عاشورایی در مجموعه «جرس فریاد می دارد»، جویباری جاودانه است که از سرچشمه های ذوق و معرفت شاعران حسینی می جوشد و بر کتیبه ی هستی نقش می بندد. در این پژوهش نویسنده در یک مقدمه و دو گفتار، نقش و جایگاه استعاره را در کلام ادبی را در شعر این شاعران عاشورایی بازمی نمایاند. یافته های پژوهش گویای این است که شعر معاصر با تحلیل و برداشتی صحیح از حماسه ی حسینی، توانسته با زبانی ادبی جایگاه محتوا را نیز حفظ نماید و با بیانی استعاری نکات ارزندهای چون مخاطب گرایی، تقدس گرایی، شعارگرایی، اسطوره گرایی، عشق و... مورد بهره‌وری شاعر قرارگیرد و هویت بایسته و شایسته ای از قیام عاشورا در آن ظهور یابد.

کلمات کلیدی:

استعاره، جرس فریاد می دارد، ادبیات عاشورایی، بسامد، غزل معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1693276>

